

Arrest

nr. 307 872 van 5 juni 2024
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X (RvV X)
2. X (RvV X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 september 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 25 maart 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2024.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), echtgenoten, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 29 maart 2023 en verzoeken beiden op 31 maart 2023 om internationale bescherming. Op 21 augustus 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), zowel ten aanzien van verzoeker als verzoekster, tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die diezelfde dag aan verzoeker en verzoekster aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te hebben en bent geboren op 4 december 1961 in Gori. Uw vrouw T., I. (DV: X.XXX.XXX; CG: XX/XXXXXX) en u verlieten Georgië omdat jullie een betere, medische behandeling willen voor jullie minderjarige zoon T., An. (DV: X.XXX.XXX). An. werd geboren met een cerebrale verlamming en kan niet zelfstandig functioneren. Jullie wonen dichtbij de grens met Zuid-Ossetië, waardoor medische behandeling voor jullie zoon niet vlot bereikbaar is. Ook op school kreeg An. niet het gepaste onderwijs en werd hij gepest door medeleerlingen. Daarnaast is het voor jullie zoon ook heel stresserend om in een grensgebied te wonen, waar jullie het lawaai van beschietingen horen en jullie vrezen ook niet zomaar te kunnen wegvluchten als er een conflict zou uitbreken.

U vertrok samen met uw vrouw T., I. (DV: X.XXX.XXX; CG: XX/XXXXXX) en zoon T., An. (DV: X.XXX.XXX) uit Georgië op 28 maart 2023, arriveerde in België op 29 maart 2023 en diende uw verzoek om internationale bescherming in België in op 31 maart 2023.

Ter staving van jullie relaas leggen uw vrouw T., I. (DV: X.XXX.XXX; CG: XX/XXXXXX) en u volgende documenten neer: uw paspoort en geboorteakte, uw medische documenten, uw huwelijksakte, een certificaat om te tonen dat jullie in een bezette regio wonen, het paspoort en de geboorteakte van I., het paspoort en de geboorteakte van An. en medische documenten van An.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het louter hebben van medische problemen niet afdoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Het hebben van medische problemen op zich houdt geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Alleen wanneer een verzoeker om internationale bescherming aantoont dat hij omwille van zijn handicap een gegronde vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar zijn land van herkomst, valt deze situatie onder de Vluchtelingenconventie. In uw geval blijkt er echter geen sprake te zijn van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Jullie verklaren dat jullie zoon geen gepaste behandeling kreeg in Georgië. Uit jullie verklaringen blijkt dat An. meermaals behandeld en twee keer geopereerd werd door artsen in Georgië (CGVS, p.5-6 en CGVSB, p.4-5). Het feit dat deze medische hulp niet altijd de juiste is geweest en het feit dat jullie niet altijd op de gepaste manier worden aangesproken door de behandelende artsen, is sterk te betreuren, doch volstaat niet op zich om te besluiten tot het bestaan van een ernstige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. Het is immers niet zo dat uw zoon iedere vorm van medische hulp werd geweigerd, maar wel dat deze medische hulp eerder gebrekkig was in vergelijking met de hulp die hij hier in België krijgt. Het feit dat de gezondheidszorg in Georgië van mindere kwaliteit is dan die in België, is echter een praktische vaststelling, die an sich vreemd is aan de Vluchtelingenconventie.

Verder verklaarde uw vrouw nog dat jullie zoon niet het gepaste onderwijs verkreeg. Zo had de leerkracht die werd aangesteld om An. op te leiden niet de juiste ervaring om om te gaan met jullie zoon. Bovendien werd jullie zoon gepest en uitgelachen op school door de andere kinderen omwille van zijn handicap (CGVS, p.5). Hoewel dergelijke feiten sterk te betreuren vallen, zijn zij niet ernstig genoeg om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade die aanleiding zou kunnen geven tot het toekennen van een internationale beschermingsstatus.

In zoverre jullie nog aanhalen niet terug te kunnen naar de grens met Zuid-Ossetië omwille van het feit dat dit een stresserende omgeving is voor jullie zoon omwille van het regelmatige lawaai van beschietingen en jullie ook vrezen niet weg te kunnen bij het uitbreken van een conflict (CGVS, p.5 en CGVSB, p.4) dient er echter op te worden gewezen dat ervan wordt uitgegaan dat er een mogelijkheid is om zich elders in Georgië te

vestigen. Het feit dat jullie verklaren hier de financiële middelen niet voor te hebben (CGVS, p.5 en CGVSB, p.4-5) is een economische overweging die vreemd is aan de vluchtelingenstatus en/of de subsidiaire beschermingsstatus.

Verder verklaarde uw vrouw dat er geen organisaties zijn die jullie zouden kunnen helpen in Georgië (CGVSB, p.6). Zo verklaarde een neef die bij de overheid werkt in de regio dat er geen bijstand bestond (CGVSB, p.6). In dit opzicht dient er te worden gewezen op het bestaan van verschillende ngo's in Georgië (o.a. GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia) tot wie de burger zich kan richten voor advies (<https://gyla.ge/en/contact>, <http://www.hrc.ge/legaladvice/eng/>, <https://www.rights.ge/en>).

Bijgevolg maakt u het niet aannemelijk dat u omwille van de medische problemen van uw zoon bij terugkeer naar Georgië een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou dienen te koesteren, dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet zou lopen.

De door u neergelegde documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw paspoort en geboorteakte, het paspoort en de geboorteakte van I., jullie huwelijksakte en het paspoort en de geboorteakte van An. attesteren jullie identiteit, herkomst en familiale band, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Het certificaat m.b.t. jullie woonplaats toont aan dat jullie in Kvemo Khviti wonen, dichtbij de grenslijn van Zuid-Ossetië, wat tevens niet wordt betwist. Uw medische documenten attesteren dan weer uw hartproblemen en de medische documenten van An. attesteren zijn hersenaandoening, zonder dat deze betwist werden.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt in hoofde van uw minderjarige zoon T., An. (DV: X.XXX.XXX), waarvan u verklaart dat deze de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te hebben en bent geboren op 3 februari 1967 in Kareli. Uw man T., Al. (DV: X.XXX.XXX; CG: XX/XXXXXX) en u verlieten Georgië omdat jullie een betere, medische behandeling willen voor jullie zoon T., An. (DV: X.XXX.XXX). An. werd geboren met een cerebrale verlamming en kan niet zelfstandig functioneren. Jullie wonen dichtbij de grens met Zuid-Ossetië, waardoor medische behandeling voor jullie zoon niet vlot bereikbaar is. Ook op school kreeg An. niet het gepaste onderwijs en werd hij gepest door medeleerlingen. Daarnaast is het voor jullie zoon ook heel stresserend om in een grensgebied te wonen, waar jullie het lawaai van beschietingen horen en jullie vrezen ook niet zomaar te kunnen wegvlugten als er een conflict zou uitbreken.

U vertrok samen met uw man T., Al. (DV: X.XXX.XXX; CG: XX/XXXXXX) en zoon T., An. (DV: X.XXX.XXX) uit Georgië op 28 maart 2023, arriveerde in België op 29 maart 2023 en diende uw verzoek om internationale bescherming in België in op 31 maart 2023.

Ter staving van jullie relaas leggen uw man T., Al. (DV: X.XXX.XXX; CG: XX/XXXXXX) en u volgende documenten neer: uw man zijn paspoort, zijn geboorteakte en zijn medische documenten, jullie huwelijksakte, een certificaat om te tonen dat jullie in een bezette regio wonen, uw paspoort en geboorteakte, het paspoort en de geboorteakte van An. en medische documenten van An.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U haalt dezelfde redenen aan als uw man T., Al. (DV: X.XXX.XXX; CG: XX/XXXXX), in dat opzicht kan worden verwezen naar de beslissing die in hoofde van uw man werd genomen, met name een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De motivering in hoofde van uw man luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 301 651, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 301 652. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde motieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknachtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In wat zich aandient als een identiek enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers stellen vooreerst dat zij het besluit van de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen, dat zij niet wisten te overtuigen dat er in hun hoofde een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan, betwisten, en dat dit besluit niet berust op een zorgvuldig onderzoek.

Verzoekers geven vervolgens een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Verder trachten verzoekers de weigeringsmotieven, die de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen uiteenzet, te weerleggen aan de hand van volgend betoog:

“4. Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Hij verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd doorheen zijn verzoek tot internationale bescherming en in het bijzonder tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker.

Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud toegelicht waarom hij niet kan terugkeren naar Georgië, andermaal binnen de mogelijkheden en kennis die hij heeft (zijn persoonlijke situatie). Verzoeker meent dat op basis van deze verklaringen, evenals de elementen die gekend zijn in het administratief dossier en

hetgeen blijkt uit de objectieve landeninformatie, dat voldoende blijkt dat hij in de onmogelijkheid is om terug te keren naar Georgië.

5. De verzoekende partij - woonachtig nabij de grens met Zuid-Ossetië - behoort tot een gezin met een minderjarige zoon; T. An. Hij werd geboren met een cerebrale verlammingen kan hierdoor niet zelfstandig functioneren. De medische behandeling voor An. is ontoereikend in Georgië. Ook de scholing van An. is onvoldoende uitgerust om een antwoord te bieden op de zorgen die hij nodig heeft. De regio waar de verzoekende partij verblijft is tevens onrustig, doordat dit gelegen is aan de grens met Zuid-Ossetië.

De verzoekende partij haalde deze elementen aan om aan te tonen dat zij een vrees voor vervolging hebben, in die zin dat de Georgische autoriteiten (temeer in hun regio, aan de grens met Zuid-Ossetië) niet de nodige zorgen bieden aan hun minderjarige zoon An. en zichzelf de nodige financiële middelen ontbreken om deze noodzakelijke zorgen alsnog te kunnen voorzien.

Door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd de aangehaalde vrees voor vervolging niet weerhouden.

In de bestreden beslissing wordt dit verantwoord als volgt: [...]

De verzoekende partij is het oneens met deze beslissing. Zij wijzen op hun precaire situatie omwille van de noodzakelijke zorgen die hun minderjarige zoon An. nodig heeft. Hij werd geboren met een cerebrale verlamming, waardoor hij niet zelfstandig kan functioneren. De medische problematiek - zijn handicap - werd aangetoond en staat voldoende vast. Hieruit volgt dat de verzoekende partij, temeer gelet op hun eigen precaire financiële situatie, bijzondere zorgen nodig heeft. Deze zorgen worden evenwel onvoldoende geboden door de Georgische staat, temeer gelet op de regio waar verzoekers woonachtig zijn.

De nodige zorgen werden verzoekers onthouden. De zorgen die wél werden geboden door de Georgische autoriteiten zijn ruimschoots onvoldoende, zoals door de verzoekende partij werd aangehaald tijdens hun persoonlijk onderhoud. Hierdoor dienden zij Georgië te verlaten en hebben zij aldaar sindsdien geen inkomen of huisvesting meer in hun land van herkomst.

Hierdoor heeft de verzoekende partij een ernstige vrees dat zij, bij een terugkeer naar Georgië, opnieuw geconfronteerd zullen worden met het gebrek aan medische zorgen.

De precaire situatie van verzoekers wordt net versterkt doordat zij Georgië dienden te verlaten en zij derhalve, bij een terugkeer naar hun land van herkomst, niet meer beschikken over een inkomen of huisvesting. Daarentegen dienen zij op permanente wijze in te staan voor de nodige zorgen voor hun minderjarige zoon.

De regio van herkomst van verzoekers, gelegen aan de grens met Zuid-Ossetië, is onveilig. Er zijn regelmatig beschietingen, waar ook zijn impact heeft op de medische situatie van An. De verzoekende partij kan niet worden geacht zich elders in Georgië te vestigen omwille van hun reeds precaire situatie. Dit vormt voor hen een (economische) realiteit. Zij dienden Georgië te verlaten en hebben actueel zelfs geen huisvesting of inkomen meer. In België verblijven verzoekers daarom in een collectief opvangcentrum van Broechem. Dit toont mede hun mate van afhankelijkheid aan om te voorzien in hun essentiële levensbehoeften en de bijzondere zorgen die hun minderjarige zoon nodig heeft.

In de bestreden beslissing wordt nog verwezen naar het bestaan van ngo's in Georgië, dewelke echter het gebrek aan zorgen van de Georgische overheid niet kunnen opvangen. Er wordt in de bestreden beslissing bovendien enkel gesproken over "advies" dat deze ngo's kunnen verlenen.

Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

6. In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus hem ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Georgië (in het bijzonder nabij de grens met Zuid-Ossetië) in combinatie met bovenvermelde situatie van de verzoekende partij. Zij wijzen op hun precaire situatie omwille van de noodzakelijke zorgen die hun minderjarige zoon An. nodig heeft. Hij werd geboren met een cerebrale verlamming, waardoor hij niet zelfstandig kan functioneren. De medische problematiek - zijn handicap - werd aangetoond en staat voldoende vast. Hieruit volgt dat de verzoekende partij, temeer gelet op hun eigen precaire financiële situatie, bijzondere zorgen nodig heeft. Deze zorgen worden evenwel onvoldoende geboden door de Georgische staat, temeer gelet op de regio waar verzoekers woonachtig zijn. De nodige zorgen werden verzoekers onthouden. De zorgen die wél werden geboden door de Georgische autoriteiten zijn ruimschoots onvoldoende, zoals door de verzoekende partij werd aangehaald tijdens hun persoonlijk onderhoud. Hierdoor dienden zij Georgië te verlaten en hebben zij aldaar sindsdien geen inkomen of huisvesting meer. Hierdoor heeft de verzoekende partij een ernstige vrees dat zij, bij een terugkeer naar Georgië, opnieuw geconfronteerd zullen worden met het gebrek aan medische zorgen. De precaire situatie van verzoekers wordt niet versterkt doordat zij Georgië dienden te verlaten en zij derhalve, bij een terugkeer naar hun land van herkomst, niet meer beschikken over een inkomen of huisvesting. De regio van herkomst van verzoekers, gelegen aan de grens met Zuid-Ossetië, is temeer onveilig. Er zijn regelmatig beschietingen, waar ook zijn impact heeft op de medische situatie van An.

De verzoekende partij kan niet worden geacht zich elders in Georgië te vestigen omwille van hun precare situatie. Dit vormt voor hen een (economische) realiteit. Zij dienden Georgië te verlaten en hebben actueel zelfs geen huisvesting of inkomen meer. In België verblijven verzoekers daarom in een collectief opvangcentrum van Broechem. Dit toont mede hun mate van afhankelijkheid aan om te voorzien in hun essentiële levensbehoeften en de bijzondere zorgen die hun minderjarige zoon nodig heeft. De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming.”

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad in hoofdorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, en in subsidiaire orde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij de voorliggende verzoekschriften.

3.3. Beoordeling van de beroepen

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavige beroepen, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“midde”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoekers preciseren niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.3.5. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.6. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in

rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het identiek enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.7. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.8.1. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd. Concreet stellen zij dat hun zoon, die geboren is met een cerebrale verlamming en die niet zelfstandig kan functioneren, niet de nodige medische behandeling krijgt in hun regio van herkomst, dat hij op school niet het gepaste onderwijs kreeg en gepest werd door medeleerlingen, dat het voor hem heel stresserend is om in de grensregio Zuid-Ossetië te wonen waar zij lawaai van beschietingen horen en dat zij vrezen dat zij niet zomaar kunnen wegluchten als er een conflict zou uitbreken.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet, aannemelijk gemaakt. Vooreerst (i) oordeelt de commissaris-generaal dat het louter hebben van medische problemen geen verband houdt met één van de criteria van het Verdrag van Genève. Daarnaast (ii) wordt opgemerkt dat alleen wanneer een verzoeker om internationale bescherming die medische problemen opwerpt aantoonst dat hij omwille van zijn handicap een gegronde vrees voor vervolging heeft, deze situatie onder het Verdrag van Genève valt, doch dat er in hun geval geen sprake is van vervolging. Zo (a) is het niet zo dat verzoekers' zoon iedere vorm van medische hulp in Georgië werd geweigerd en is het feit, dat de gezondheidszorg in Georgië van mindere kwaliteit is dan die in België, een praktische vaststelling die *an sich* vreemd is aan het Verdrag van Genève. Daarnaast (b) is het gegeven dat verzoekers' zoon niet het gepaste onderwijs verkreeg en gepest werd op school niet ernstig genoeg om te kunnen spreken van vervolging. Verder (iii), wat betreft verzoekers' verklaringen dat zij niet kunnen terugkeren naar de grens met Zuid-Ossetië omwille van het feit dat dit een stresserende omgeving is voor hun zoon gelet op het regelmatige lawaai van beschietingen en zij ook vrezen niet weg te kunnen bij uitbreken van een conflict, oordeelt de commissaris-generaal dat er van kan uitgegaan worden dat er een mogelijkheid is om zich elders in Georgië te vestigen. Voorts, wat betreft verzoeksters verklaring dat er in Georgië geen organisaties zijn die hen zouden kunnen helpen in Georgië, wijst de commissaris-generaal erop dat er verschillende ngo's zijn in Georgië tot wie burgers zich kunnen richten voor advies. Ten slotte (v) kunnen de door verzoekers neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Te dezen ondernemen verzoekers in de voorliggende verzoekschriften geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal blijven verzoekers daartoe echter in gebreke.

3.3.8.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.8.3. Wat betreft de medische problemen *an sich* van de zoon van verzoekers, merkt de Raad op dat medische problemen op zich niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, ressorteren, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat de aangehaalde medische problemen in hun hoofde vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zouden riskeren. Evenmin tonen zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. De Raad merkt verder op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), van de

Vreemdelingenwet. Uit de elementen in het dossier kan niet blijken dat de Georgische autoriteiten verzoekers' zoon op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen.

In de bestreden beslissingen wordt in verband met het voorgaande het volgende overwogen:

“Jullie verklaren dat jullie zoon geen gepaste behandeling kreeg in Georgië. Uit jullie verklaringen blijkt dat An. meermaals behandeld en twee keer geopereerd werd door artsen in Georgië (CGVS, p.5-6 en CGVSB, p.4-5). Het feit dat deze medische hulp niet altijd de juiste is geweest en het feit dat jullie niet altijd op de gepaste manier worden aangesproken door de behandelende artsen, is sterk te betreuren, doch volstaat niet op zich om te besluiten tot het bestaan van een ernstige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. Het is immers niet zo dat uw zoon iedere vorm van medische hulp werd geweigerd, maar wel dat deze medische hulp eerder gebrekkig was in vergelijking met de hulp die hij hier in België krijgt. Het feit dat de gezondheidszorg in Georgië van mindere kwaliteit is dan die in België, is echter een praktische vaststelling, die an sich vreemd is aan de Vluchtelingenconventie.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier. Met hun verklaringen in de verzoekschriften, dat dat zij een vrees voor vervolging hebben, in die zin dat de Georgische autoriteiten (temeer in hun regio, aan de grens met Zuid-Ossetië) niet de nodige zorgen bieden aan hun zoon en zichzelf de nodige financiële middelen ontbreken om deze noodzakelijke zorgen alsnog te kunnen voorzien, en dat de hulp die geboden werd door de Georgische autoriteiten ruimschoots onvoldoende was, komen zij niet veel verder dan het louter tegenspreken van de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal. Op basis van de door verzoekers tijdens de administratieve procedure afgelegde verklaringen oordeelde de commissaris-generaal terecht dat verzoekers' zoon geen vervolging dient te koesteren omwille van een gebrek aan behandeling in hun land (en regio) van herkomst, alsook dat dit al zeker geen verband zou houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève.

Verder dient te worden opgemerkt dat verzoekers zich voor wat betreft de beoordeling van medische elementen dienen te richten tot de daartoe geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals ook in de bestreden beslissingen terecht wordt aangehaald.

3.3.8.4. Daarnaast kunnen de door verzoekers aangehaalde problemen/discriminatie die zij en hun zoon hadden omwille van de invaliditeit van deze laatste niet als basis dienen om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen. In de bestreden beslissingen wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Verder verklaarde uw vrouw nog dat jullie zoon niet het gepaste onderwijs verkreeg. Zo had de leerkracht die werd aangesteld om An. op te leiden niet de juiste ervaring om om te gaan met jullie zoon. Bovendien werd jullie zoon gepest en uitgelachen op school door de andere kinderen omwille van zijn handicap (CGVS, p.5). Hoewel dergelijke feiten sterk te betreuren vallen, zijn zij niet ernstig genoeg om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade die aanleiding zou kunnen geven tot het toekennen van een internationale beschermingsstatus.”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.8.5. Verder, wat betreft verzoekers' verklaringen dat zij niet kunnen terugkeren naar de grens met Zuid-Ossetië omwille van het feit dat dit een stresserende omgeving is voor hun zoon gelet op het regelmatige lawaai van beschietingen en zij ook vrezen niet weg te kunnen bij uitbreken van een conflict (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 5 en notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 4), treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat ervan kan uitgegaan worden dat zij zich elders in Georgië kunnen vestigen. Waar zij in deze stellen dat zij hiervoor onvoldoende financiële middelen hebben, wijst de Raad erop dat louter economische overwegingen vreemd zijn aan het Verdrag van Genève. Waar verzoekers elders in de verzoekschriften nog wijzen op hun preciaire economische situatie, onderstreept de Raad volledigheidshalve nog dat deze problemen van louter socio-economische aard zijn en niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève. Evenmin zijn deze problemen het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast merkt de Raad op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Verzoekster verklaart dan wel dat er in Georgië geen organisaties zijn die hen zouden kunnen helpen en dat haar neef die bij de overheid werkt in de regio zei dat er geen bijstand bestond (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 6), uit de weblinks vermeld in de bestreden beslissingen blijkt

dat er wel degelijk ngo's zijn in Georgië tot wie burgers zich kunnen richten. Verzoekers kunnen zich tot deze organisaties wenden om bijstand te krijgen om zich elders in Georgië te vestigen. In weerwil tot wat verzoekers in de verzoekschriften voorhouden, wordt van hen niet verwacht dat zij zich tot ngo's wenden voor de medische behandeling van hun zoon.

3.3.8.6. Waar verzoekers in de verzoekschriften betogen dat zij naar best vermogen antwoorden probeerden te geven op de aan hen gestelde vragen, merkt de Raad volledigheidshalve op dat verzoekers in het bovenstaande nergens gebrekkige verklaringen worden verweten.

3.3.8.7. Verzoekers voeren voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die genoegzaam en afdoende worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.8.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekers maken immers op generlei wijze aannemelijk dat hun verzoeken om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaken, of dat de bestreden beslissingen geen rekening zouden hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

3.3.8.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

3.3.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.9.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Georgië.

3.3.9.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zouden hebben gekend.

3.3.9.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt. Gelet op het voorgaande dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt.

3.3.9.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten en konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van hun advocaat en een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.12. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.13. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenfinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het commissariaat-generaal met het oog op verder onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

T. ALLISON, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

T. ALLISON

V. SERBRUYNS